10/08/2020

Αποκαλυπτήρια Προτομής μακαριστού Μητροπολίτου Πέτρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Με τη συμπλήρωση 30 χρόνων από την κοίμηση του αοιδίμου Μητροπολίτου Πέτρας κυρού Δημητρίου την Κυριακή, 9 Αυγούστου 2020, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως τελέστηκε αρχιερατικό συλλείτουργο συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ειρηναίου Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγενίου και Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γερασίμου ενώ συλλειτούργησε και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κνωσού κ. Πρόδρομος.

Προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε Ιερόν Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του αοιδίμου αρχιερέως ο οποίος ποίμαινε στην Ιερά Μητρόπολη Πέτρας και Χερρονήσου επί 34 συναπτά έτη. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, τελέστηκαν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του μακαριστού Μητροπολίτου Πέτρας κυρού Δημητρίου στον προαύλιο χώρο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού της Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως. Τα αποκαλυπτήρια της προτομής πραγματοποίησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ειρηναίος και ο Εξοχώτατος Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Ιωάννης Πλακιωτάκης.

Στη ζωή και το πολυσήμαντο έργο του προκατόχου του, αναφέρθηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος λέγοντας:

«Θεοῦ γάρ ἐσμέν συνεργοί·Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰ-κο-δομή ἐστέ». (Α΄ Κορ. 3,1:9). Ὁ Ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ «κλητός ἀπόστολος» Ἰησοῦ Χριστοῦ, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, μᾶς ἀποκαλύπτει ποῖο εἶναι τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων τους μέσα στήν Ἐκκλησία. Μέ τή φράση «Θεοῦ γάρ ἐσμέν συνεργοί», δίδεται ἀκόμη μεγαλύτερη ἔμφαση στό γεγονός, ὅτι οἱ ποιμένες («...ὁ φυτεύων δέ καί ὁ ποτίζων...», ὅπως ἀκούσαμε), διακονοῦν ὄχι κάποιο, αὐτό-νο-μο, δικό τους ἔργο («γεώργιον», «οἰκοδομή»), ἀλλά τό ἔργο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος, μέ χριστιανική ταπείνωση καί πνευ-μα-τική αἴσθηση, μᾶς νουθετεῖ ὅτι «ἐκεῖνοι πού κήρυξαν ἤ ἐργάστηκαν στήν Ἐκκλησία εἶναι ὑπηρέ-τες τοῦ Χριστοῦ καί οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων».

Ἕναν τέτοιον ὑπηρέτη Χριστοῦ καί οἰκονόμο τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ τιμοῦμε σήμερα, εὐλαβῶς καί ἀξιοχρέως. Τόν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Πέτρας κυρό Δημήτριο, μέ τή συμπλήρωση τριάκοντα ἐτῶν ἀπό τήν κοίμησή του, ὁ ὁποῖος συστοιχιζόμενος μέ τόν Ἀπό-στολο Παῦλο ἔγραφε σέ Ἐγκύκλιό του πρός τόν Ἱερό Κλῆρο, ὅτι «Οἱ Ἐπίσκοποι εἴμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας καί μᾶς χρειάζεται φρόνησις καί ἀκεραιότης, γιά νά κερδίζωμε μέ τήν ἀποστο-λική διαγωγή μας τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἱεροῦ πληρώματος. Εἴμαστε τό μάτι τοῦ Θεοῦ στήν Ἐκ-κλησία καί προσκαρτεροῦμε πάντα στό ἔργο τῆς λατρείας καί τοῦ κηρύγματος καί ἔχωμε κοινά ἐνδια-φέροντα καί προσωπική εὐθύνη ὁ καθένας μας χωριστά. Συσκεπτώμεθα μέσα στήν Ἐκκλησία καί γι’ αὐτό ἀποφασίζωμε μέσα στίς Συνόδους, γιά νά δοῦμε καί νά διαπιστώσωμε, τί πρέπει νά κάνωμε καί πῶς πρέπει

νά τό κάνωμε, ὅλοι μαζί καί ὁ καθένας μας χωριστά. Ἔχωμε τήν ὑποχρέωση νά πληροφορήσωμε τήν δια-κο-νία μας, νά κηρύξωμε τό Εὐαγγέλιο μέ λόγο καί ἔργο, νά «ποιήσωμεν ἔργον Εὐαγγελιστοῦ»καί ὄχι νά ἀφήσωμε τήν διακονία πού λάβαμε ἀπό τόν Κύριο, γιά νά ἀσχοληθοῦμε μέ ἄλλα ἔργα, πού δέν εἶναι κάν ἀναγκαῖα, μέ ἄλλες δραστηριότητες, πού δέν ἀποφέ-ρουν σωτήρια ἀποτελέσματα, γιατί, ἔτσι, θά φθάσωμε νά μεθύσωμε καί ἐμεῖς πίνοντας ἀπό τό κρασί τῆς ἐπο-χῆς μας. Αὐτή εἶναι ἡ κρίσις μας».

Ἔχουν περάσει τριάκοντα ὁλόκληρα χρόνια ἀπό τήν ἐκδημία του καί νομίζουμε ὅτι, ὄχι μόνο δέν ἔχει λησμονηθεῖ, ἀλλά τό πρόσωπο καί τό ἔργο του ἀποτε-λοῦν σημεῖο ἀναφορᾶς. Ἡ μορφή του ἀντιστέκεται στή χοάνη τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, γιατί ὁ ἀλήστου μνήμης Ἱεράρχης ἐβάστασε ἀξίως τό βάρος τῆς ἐπισκοπικῆς εὐθύνης καί τοῦ ὑψηλοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματός του.

Πρωτίστως, «ἐπεκοδόμησε» τή λαχοῦσα του Ἐπαρ-χία στό ἀρραγές θεμέλιο, τό ὁποῖο κατά τή διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τή Χριστολογική θεμελίωση τῆς Ἐκκλησίας, κανείς δέν μπορεῖ νά τό ἀντικαταστήσει: «θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδείς δύναται θεῖναι παρά τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός» (Α΄ Κορ. 3:11). Ὁ μακαριστός Δημήτριος ἔκτισε τήν ἀρχιερατική του διακονία πάνω στό θεμέλιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκοδομῆς, πού δέν εἶναι οὔτε ἕνας διδάσκαλος, οὔτε μία ἀφηρημένη θεότητα ἤ ἰδέα, ἀλλά ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ πού σαρκώθηκε «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας».

Ὡς Ἐπίσκοπος συνέχισε τήν ποικιλότροπη καί πολύπλευρη ποιμαντική δράση του, συστήνοντας ἐκκλη-σια-στικά ἱδρύματα, ἐνοριακές δομές κοινωνικῆς μέριμνας ἀπαραίτητες γιά τή δύσκολη ἐκείνη ἐποχή. Ἐνδια--φέρθηκε γιά τήν ἀνέγερση Ἱερῶν Ναῶν καί ἀνακαίνιση Μονῶν καί Ἐκκλησιῶν. Προέβη στή στερέωση, ἀνακαίνιση καί ἐξωραϊσμό τοῦ Ἱεροῦ Μητρο-πολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Μεγάλης Παναγίας καί στήν ἐκ βάθρων ἀνέγερση νέου ἐπισκοπείου.

Καθ’ ὅλη τή διάρκεια τῆς ποιμαντορίας του εἰργάσθη σιωπηρῶς καί ἀθορύβως κοντά στόν λαό καί μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ὑπερασπιζόμενος τήν πνευματική του προαγωγή, τό κοινωνικό του συμφέρον. Ἀγωνί-στη-κε γιά τήν πρόοδο καί τό καλό τοῦ τόπου, μέ παρρησία καί ἀπαράμιλλο θάρρος.

Δίδαξε στό ποίμνιό του τό ὀρθόδοξο ἐκκλησια-στικό – λειτουργικό φρόνημα. Διέσωσε τή γνήσια λατρευτική καί μουσική παράδοση τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως τά διδάχθηκε στίς μαρτυρικές αὐλές του Φαναρίου, ἀπομακρύνοντας κάθε στοιχεῖο εὐσεβισμοῦ καί νεωτερισμοῦ, πού παρείσφρησε καί στήν Κρήτη τά μετακατοχικά χρόνια.

Ὁ Πέτρας Δημήτριος εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος πού συνεργάζεται πάντοτε μέ τούς Κληρικούς του. Συζητεῖ τά προβλήματα. Τούς καθοδηγεῖ μέ προσοχή. Τούς προτρέπει νά περισσεύουν στή μεταξύ τους ἀμοιβαία ἀγά-πη, μέ σκοπό τήν εὐόδωση, ἐνίσχυση καί προκοπή τοῦ κοινοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως.

Τούς συνιστᾶ, νά τηροῦν τήν Πίστη καί τήν εὐσέβεια, τίς Ἱερές Παραδόσεις καί Ἱερά Θέσμια τῆς Ἐκκλησίας, νά ἐκτελοῦν μέ ἀκρίβεια τούς Ἱερούς Κανόνες. Νά ἐκπληρώνουν πάντοτε, ἀνελλιπῶς, τά ἱερά τους καθήκοντα στίς Ἱερές Ἀκολουθίες καί Τελετές, σύμφωνα μέ τήν Ἐκκλησιαστική Τάξη.

Τούς ὑπενθυμίζει διαρκῶς, ὅτι ὁ Κληρικός εἶναι τό ἅλας καί τό ἀκηλίδωτον φῶς τῆς Κοινωνίας, ἡ νέα ζωή καί ἡ ζωηφόρος ζύμη, κατά τό Θεῖον καί Ἱερόν Εὐαγγέλιον.

Τούς συμβουλεύει μετ’ ἀγαθοσύνης καί τούς κατευθύνει μετά συνέσεως καθημερινῶς, ἀφοῦ ποτέ δέν ἀπουσιάζει ἀπό τή Μητρόπολή του. Καί αὐτή τήν παράδοση τή λιτάνευσε χαρισματικά καί μέ ἀπαράμιλλο ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Ἡ γνώμη του ἦταν πάντοτε σεβαστή γιατί ἦταν τίμια καί καθαρή. Μιλοῦσε πάντοτε τή γλῶσσα τῆς ἀληθείας. Τόν διέκρινε ἡ ἀποστολική ἁπλότητα στόν βίο

του, ἡ φιλοξενία καί στό βάθος τῆς ψυχῆς του ἡ ἀθωότητα ἑνός μικροῦ παιδιοῦ.

Τιμῶντες τήν προσφορά καί τό ἔργο του θελήσαμε νά στήσουμε στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Μητρο-πο-λιτικοῦ Ναοῦ Μεγάλης Παναγίας τήν προτομή του ἀπό εὐγνωμοσύνη στή μνήμη του, δίπλα στή μορφή τοῦ διδασκάλου και προκατόχου του, Μητροπολίτου Τίτου Ζωγραφίδου.

Εἴμαστε, βέβαιοι, ὅτι ὅλοι ἐδῶ στή μητροπολιτική μας περιφέρεια θεωροῦν ὅτι ἡ πράξη μας αὐτή νά τιμήσουμε τήν προσωπικότητα ἑνός διακεκριμένου Ἐπισκόπου τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἐπιβεβλημέ-νη καί δίκαιη. Δοξάζουμε τόν Θεό πού μᾶς ἀξιώνει νά πραγματοποιήσουμε τό ἔργο αὐτό σήμερα, ἐντός τοῦ Δεκαπενταυγούστου καί λίγες ἡμέρες πρίν τήν πανήγυρη τῆς Μεγάλης Παναγίας, ἐπί τῇ συμπληρώσει τριάκοντα ἐτῶν ἀπό τήν κοίμησή του.

Εὐχαριστοῦμε τίς Ἱερές Μονές καί τίς Ἐνορίες τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πού ἀγκάλιασαν τήν ἀπόφαση μας αὐτή καί κάλυψαν τήν δαπάνη τοῦ ἔργου. Εὐχαριστοῦμε ὅλους ὅσοι συνέβαλαν γιά τήν ὑλοποίησή της.

Εὐχαριστοῦμε τόν γλύπτη κ. Εὐάγγελο Ἠλία πού φιλοτέχνησε ἀριστοτεχνικῶς τό πρόσωπο τοῦ μακα-ρι-στοῦ Δημητρίου, πού πλέον θά ἀγκαλιάζει καθημερι-νῶς μέ τό βλέμμα του ὅλους ἐμᾶς, τήν πόλη καί τήν Ἐπαρχία του, ὑπενθυμίζων στούς μεγαλυτέρους καί διδάσκων τούς νεωτέρους τό πνεῦμα καί τό ἦθος του καί κυρίως ἐκεῖνα πού τόν διέκριναν, τήν εἰλι-κρί-νεια καί τήν ἀγάπη πρός πάντας.

Ἂς εἶναι αἰωνία καί ἄληστος ἡ μνήμη του!»

Μετά την ανάγνωση του αφιερωματικού επιγράμματος της προτομής, το οποίο

συνέθεσε ο Αιδεσιμολ. Πρωτοπρ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Ευάγγελος Παχυγιαννάκης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος, ευχαρίστησε τους Σεβ. Αγίους Αρχιερείς, τους Άρχοντες, τον Ιερό Κλήρο και τον λαό που παρίσταντο και τους προσκάλεσε να μετάσχουν της Ιεράς Πανηγύρεως του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού, το προσεχές Σάββατο 15 Αυγούστου.

Παρέστησαν ο Πανοσιολ. Μέγας Αρχιδιάκονος της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος κ. Θεόδωρος, ο Εξοχώτατος Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Ιωάννης Πλακιωτάκης, ο Βουλευτής Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης, οι Εντιμώτατοι Δήμαρχοι Αγίου Νικολάου κ. Αντώνιος Ζερβός, Χερσονήσου κ. Ιωάννης Σέγκος και Οροπεδίου Λασιθίου κ. Ιωάννης Στεφανάκης, η Αντιπεριφερειάρχης επί των Οικονομικών κ. Μαρία Χανιωτάκη ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχου Κρήτης κ. Σταύρου Αρναουτάκη, ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Ιωάννης Ανδρουλάκης, οι Αντιδήμαρχοι του Δήμου Αγίου Νικολάου κ. Κίμων Χουρδάκης και κ. Χάρης Αλεξάκης, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητος Νεαπόλεως κ. Ιωάννης Μηναδάκης, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ. Εμμανουήλ Ζερβάκης και κ. Αικατερίνη Σχοινιωτάκη, ο Αστυνομικός Διευθυντής Λασιθίου κ. Εμμανουήλ Καζαμίας, ο Διευθυντής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Λασιθίου, Πύραρχος κ. Μιχαήλ Βασιλάκης, Εκπρόσωπος της Λιμενάρχου Αγίου Νικολάου, ο Διευθυντής του Σωφρονιστικού Καταστήματος Νεαπόλεως κ. Νικόλαος Βλάσσης, ο Διευθυντής του καταστήματος της Παγκρήτιας Τραπέζης Νεαπόλεως κ. Ιωάννης Κυπριωτάκης, συγγενείς του μακαριστού Μητροπολίτου και πλήθος κόσμου.

Η ομιλία Σεβασμ. Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γερασίμου στην τελετή των αποκαλυπτηρίων της προτομής του μακαριστού Μητροπολίτου Πέτρας κυρού Δημητρίου:

«Θεοῦ γάρ ἐσμέν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰ-κο-δομή ἐστέ». (Α΄ Κορ. 3,1:9). Ὁ Ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ «κλητός ἀπόστολος» Ἰησοῦ Χριστοῦ, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, μᾶς ἀποκαλύπτει ποῖο εἶναι τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων τους μέσα στήν Ἐκκλησία. Μέ τή φράση «Θεοῦ γάρ ἐσμέν συνεργοί», δίδεται ἀκόμη μεγαλύτερη ἔμφαση στό γεγονός, ὅτι οἱ ποιμένες («...ὁ φυτεύων δέ καί ὁ ποτίζων...», ὅπως ἀκούσαμε), διακονοῦν ὄχι κάποιο, αὐτό-νο-μο, δικό τους ἔργο («γεώργιον», «οἰκοδομή»), ἀλλά τό ἔργο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος, μέ χριστιανική ταπείνωση καί πνευ-μα-τική αἴσθηση, μᾶς νουθετεῖ ὅτι «ἐκεῖνοι πού κήρυξαν ἤ ἐργάστηκαν στήν Ἐκκλησία εἶναι ὑπηρέ-τες τοῦ Χριστοῦ καί οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων».

Ἕναν τέτοιον ὑπηρέτη Χριστοῦ καί οἰκονόμο τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ τιμοῦμε σήμερα, εὐλαβῶς καί ἀξιοχρέως. Τόν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Πέτρας κυρό Δημήτριο, μέ τή συμπλήρωση τριάκοντα ἐτῶν ἀπό τήν κοίμησή του, ὁ ὁποῖος συστοιχιζόμενος μέ τόν Ἀπό-στολο Παῦλο ἔγραφε σέ Ἐγκύκλιό του πρός τόν Ἱερό Κλῆρο, ὅτι «Οἱ Ἐπίσκοποι εἴμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας καί μᾶς χρειάζεται φρόνησις καί ἀκεραιότης, γιά νά κερδίζωμε μέ τήν ἀποστο-λική διαγωγή μας τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἱεροῦ πληρώματος. Εἴμαστε τό μάτι τοῦ Θεοῦ στήν Ἐκ-κλησία καί προσκαρτεροῦμε πάντα στό ἔργο τῆς λατρείας καί τοῦ κηρύγματος καί ἔχωμε κοινά ἐνδια-φέροντα καί προσωπική εὐθύνη ὁ καθένας μας χωριστά. Συσκεπτώμαστε μέσα στήν Ἐκκλησία καί γι’ αὐτό ἀποφασίζωμε μέσα στίς Συνόδους, γιά νά δοῦμε καί νά διαπιστώσωμε, τί πρέπει νά κάνωμε καί πῶς πρέπει νά τό κάνωμε, ὅλοι μαζί καί ὁ καθένας μας χωριστά. Ἔχωμε τήν ὑποχρέωση νά πληροφορήσωμε τήν δια-κο-νία μας, νά κηρύξωμε τό Εὐαγγέλιο μέ λόγο καί ἔργο, νά «ποιήσωμεν ἔργον Εὐαγγελιστοῦ»καί ὄχι νά ἀφήσωμε τήν διακονία πού λάβαμε ἀπό τόν Κύριο, γιά νά ἀσχοληθοῦμε μέ ἄλλα ἔργα, πού δέν εἶναι κάν ἀναγκαῖα, μέ ἄλλες δραστηριότητες, πού δέν ἀποφέ-ρουν σωτήρια ἀποτελέσματα, γιατί, ἔτσι, θά φθάσωμε νά μεθύσωμε καί ἐμεῖς πίνοντας ἀπό τό κρασί τῆς ἐπο-χῆς μας. Αὐτή εἶναι ἡ κρίσις μας».

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κύριε Εἰρηναῖε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κύριε Εὐγένιε,

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Κνωσοῦ κύριε Πρόδρομε,

Πανοσιολογιώτατε ἅγιε Μέγα Ἀρχιδιάκονε τοῦ Οἰκου-μενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου

κύριε Θεόδωρε,

ἅγιοι Πρωτοσύγκελλοι καί Καθηγούμενοι,

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ Ναυτιλίας καί Νησιω-τικῆς Πολιτικῆς,

Κύριε Βουλευτά,

Κύριοι Δήμαρχοι Ἁγίου Νικολάου, Χερσονήσου καί Ὀροπεδίου Λασιθίου,

Κυρία Ἀντιπεριφερειάρχη ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν καί Ἐκπρόσωπε τοῦ Περιφερειάρχου Κρήτης,

Κύριε Περιφερειακέ Σύμβουλε,

Κύριοι Ἀντιδήμαρχοι,

Κύριε Πρόεδρε τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Νεαπόλεως,

Κυρίες καί κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι,

Κύριε Ἀστυνομικέ Διευθυντά Νομοῦ Λασιθίου,

Κύριε Πύραρχε,

Ἐκπρόσωπε τῆς κυρίας Λιμενάρχου,

Κυρίες καί κύριοι Ἀξιωματικοί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας,

Πατέρες καί ἀδελφοί,

Τόν μακαριστό Δημήτριο, ὅλοι ὅσοι τόν γνώρισαν ὁμολογοῦν μετ’ ἐμφάσεως, ὅτι ἦταν ἕνας γνήσιος ἄν-θρωπος, ἕνας ἀληθινός Ἐπίσκοπος. Ἀνήρ ἐπιβλητικός, χαρίεις, μέ ἀπαστράπτοντες ὀφθαλμούς. Ἐξαιρετικά εὐφυής, φίλεργος, φιλομαθής, γλυκύς, ἀνυπόκριτος, ἰσχυ-ρᾶς θελήσεως, εὔτολμος, ἀγαπητός σέ ὅλους, εὐ-πρό-σιτος, εὐπροσήγορος καί ἀκάματος, πού ἀπε-λάμβανε τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ λαοῦ ὄχι μόνο τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Πέτρας.

Ἔχουν περάσει τριάκοντα ὁλόκληρα χρόνια ἀπό τήν ἐκδημία του καί νομίζουμε ὅτι, ὄχι μόνο δέν ἔχει λησμονηθεῖ, ἀλλά τό πρόσωπο καί τό ἔργο του ἀποτε-λοῦν σημεῖο ἀναφορᾶς. Ἡ μορφή του ἀντιστέκεται στή χοάνη τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, γιατί ὁ ἀλήστου μνήμης Ἱεράρχης ἐβάστασε ἀξίως τό βάρος τῆς ἐπισκοπικῆς εὐθύνης καί τοῦ ὑψηλοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματός του.

Πρωτίστως, «ἐπεκοδόμησε» τή λαχοῦσα του Ἐπαρ-χία στό ἀρραγές θεμέλιο, τό ὁποῖο κατά τή διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τή Χριστολογική θεμελίωση τῆς Ἐκκλησίας, κανείς δέν μπορεῖ νά τό ἀντικαταστήσει: «θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδείς δύναται θεῖναι παρά τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός» (Α΄ Κορ. 3:11). Ὁ μακαριστός Δημήτριος ἔκτισε τήν ἀρχιερατική του διακονία πάνω στό θεμέλιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκοδομῆς, πού δέν εἶναι οὔτε ἕνας διδάσκαλος, οὔτε μία ἀφηρημένη θεότητα ἤ ἰδέα, ἀλλά ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ πού σαρκώθηκε «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας».

Ὁ Μητροπολίτης Πέτρας κυρός Δημήτριος γεννήθηκε στό Ἡράκλειο τῆς Κρήτης, τό 1921. Μοναχοπαίδι τοῦ Δημητρίου Μπουρλάκη καί τῆς Ἀνδρονίκης (τό γένος Μοδινάκη), μέ καταγωγή ἀπό τό Καρύδι Μεραμβέλλου.

Τά ἐγκύκλια γράμματα διδάχθηκε στή γενέτειρά του, στό ἀγαπημένο του Μεγάλο Κάστρο. Ἀνετράφη ἐκκλησιαστικῶς στίς αὐλές τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολι-τι-κοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Μαθήτευσε κοντά στόν ἀπό Πέτρας Μητροπολίτη Κρήτης Τίτο Ζωγραφίδη, ὁ ὁποῖος διακρινόταν γιά τή λειτουργική μεγαλοπρέπεια καί εὐταξία του, τήν ἀνδρεία καί τήν αὐστηρότητά του καί τόν ὁποῖο, κατά μαρτυρία τοῦ ἰδίου, τόν εἶχε πρότυπο.

Μέ συστατικό γράμμα τοῦ λογίου Μητροπολίτου Κρήτης Τιμοθέου Βενέρη στό τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ 1930, μετέβη γιά νά σπουδάσει τήν Ἱερά ἐπιστήμη στήν περιώνυμο καί γεραρά Σχολή τῆς Χάλκης, τό θεολογικό φυτώριο τῆς Μητρός, Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία σέ καιρούς δύσκολους ἀνέ-δειξε ἱκανά στελέχη γιά τήν Ἐκκλησία ἀνά τήν οἰκου-μέ-νη. Δεόμεθα ἐκτενῶς πρός τόν Κύριο συντόμως νά ἀνοίξει καί πάλι τίς πύλες της καί νά ὑποδεχθεῖ νέους φοιτητές.

Στίς 13 Δεκεμβρίου 1942, Σεπτῇ Ἐντολῇ τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν ἐχειροτονήθη Διάκονος (13/12/1942) ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Θωμᾶ καί τρεῖς μῆνες ἀργότερα, στίς 4 Μαρτίου1943, Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ Σχολάρχου του, Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Αἰμιλιανοῦ. Ἐχειροθετήθη Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος καί μετέπειτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μαξίμου τοῦ Ε΄.

Ὑπηρέτησε σέ διαφόρους Ναούς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί δή ὡς προϊστάμενος τῆς ἀκμάζουσας τότε Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς πύλης τοῦ Ρωμα-νοῦ (Τόπ Καπί) καί τοῦ Μεγάλου Ρεύματος (Ἀρναούτ Κιοΐ) στόν Βόσπορο.

Ἐπιστρέφοντας στήν Κρήτη, κατετάγη στήν Ἀδελφότητα τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Ἀγκαράθου καί διορίσθηκε τό 1946 Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κρήτης, ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης Βασιλείου. Στή θέση αὐτή ὑπηρέτησε ἐπί δεκαετία καί μέχρι τῆς ἐκλογῆς του σέ Ἐπίσκοπο.

Ἀνέπτυξε ἀξιόλογη ἐκκλησιαστική καί κοινωνική δράση ὡς Ἱεροκήρυκας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ὡς μέλος κοινωφελῶν καί φιλανθρωπικῶν σωματείων καί ὡς πρῶτος Πρόεδρος τῆς ἐν Ἡρακλείῳ Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολικῆς Ἀδελ-φότητος «Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΙΤΟΣ», ὅπου καί διακρίθηκε γιά τόν ἔνθερμο ζῆλο του, τά φιλάνθρωπα αἰσθήματά του, τήν ἁπλότητα καί ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, τό ἀνεπίληπτο τοῦ ἤθους του, τήν εἰλικρίνεια καί παρρησία τῶν λόγων του.

Ἐπίσκοπος ἐξελέγη τήν 28η Μαΐου 1956. Χειροτονήθηκε τήν 19η Αὐγούστου καί ἐνθρονίσθηκε τό ἴδιο ἔτος στίς 16 Σεπτεμβρίου, ἐν μέσῳ θερμοτάτων ἐκδη-λώ-σεων τοῦ λαοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς Πέτρας, τόν ὁποῖο ἐποίμανε θεοφιλῶς καί θεαρέστως μέχρι τήν ἡμέρα τῆς ἐκδημίας του, στίς 11 Ἰουλίου1990.

Ὡς Ἐπίσκοπος συνέχισε τήν ποικιλότροπη καί πολύπλευρη ποιμαντική δράση του, συστήνοντας ἐκκλη-σια-στικά ἱδρύματα, ἐνοριακές δομές κοινωνικῆς μέριμνας ἀπαραίτητες γιά τή δύσκολη ἐκείνη ἐποχή. Ἐνδια--φέρθηκε γιά τήν ἀνέγερση Ἱερῶν Ναῶν καί ἀνακαίνιση Μονῶν καί Ἐκκλησιῶν. Προέβη στή στερέωση, ἀνακαίνιση καί ἐξωραϊσμό τοῦ Ἱεροῦ Μητρο-πολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Μεγάλης Παναγίας καί στήν ἐκ βάθρων ἀνέγερση νέου ἐπισκοπείου.

Καθ’ ὅλη τή διάρκεια τῆς ποιμαντορίας του εἰργάσθη σιωπηρῶς καί ἀθορύβως κοντά στόν λαό καί μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ὑπερασπιζόμενος τήν πνευματική του προαγωγή, τό κοινωνικό του συμφέρον. Ἀγωνί-στη-κε γιά τήν πρόοδο καί τό καλό τοῦ τόπου, μέ παρρησία καί ἀπαράμιλλο θάρρος.

Δίδαξε στό ποίμνιό του τό ὀρθόδοξο ἐκκλησια-στικό – λειτουργικό φρόνημα. Διέσωσε τή γνήσια λατρευτική καί μουσική παράδοση τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως τά διδάχθηκε στίς μαρτυρικές αὐλές του Φαναρίου, ἀπομακρύνοντας κάθε στοιχεῖο εὐσεβισμοῦ καί νεωτερισμοῦ, πού παρείσφρησε καί στήν Κρήτη τά μετακατοχικά χρόνια.

Ὁ Πέτρας Δημήτριος εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος πού συνεργάζεται πάντοτε μέ τούς Κληρικούς του. Συζητεῖ τά προβλήματα. Τούς καθοδηγεῖ μέ προσοχή. Τούς προτρέπει νά περισσεύουν στή μεταξύ τους ἀμοιβαία ἀγά-πη, μέ σκοπό τήν εὐόδωση, ἐνίσχυση καί προκοπή τοῦ κοινοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως.

Τούς συνιστᾶ, νά τηροῦν τήν Πίστη καί τήν εὐσέβεια, τίς Ἱερές Παραδόσεις καί Ἱερά Θέσμια τῆς Ἐκκλησίας, νά ἐκτελοῦν μέ ἀκρίβεια τούς Ἱερούς Κανόνες. Νά ἐκπληρώνουν πάντοτε, ἀνελλιπῶς, τά ἱερά τους καθήκοντα στίς Ἱερές Ἀκολουθίες καί Τελετές, σύμφωνα μέ τήν Ἐκκλησιαστική Τάξη.

Τούς ὑπενθυμίζει διαρκῶς, ὅτι ὁ Κληρικός εἶναι τό ἅλας καί τό ἀκηλίδωτον φῶς τῆς Κοινωνίας, ἡ νέα ζωή καί ἡ ζωηφόρος ζύμη, κατά τό Θεῖον καί Ἱερόν Εὐαγγέλιον.

Τούς συμβουλεύει μετ’ ἀγαθοσύνης καί τούς κατευθύνει μετά συνέσεως καθημερινῶς, ἀφοῦ ποτέ δέν ἀπουσιάζει ἀπό τή Μητρόπολή του. Καί αὐτή τήν παράδοση τή λιτάνευσε χαρισματικά καί μέ ἀπαράμιλλο ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Ἡ γνώμη του ἦταν πάντοτε σεβαστή γιατί ἦταν τίμια καί καθαρή. Μιλοῦσε πάντοτε τή γλῶσσα τῆς ἀληθείας. Τόν διέκρινε ἡ ἀποστολική ἁπλότητα στόν βίο του, ἡ φιλοξενία καί στό βάθος τῆς ψυχῆς του ἡ ἀθωότητα ἑνός μικροῦ παιδιοῦ.

Ὡς Συνοδικός συμπάρεδρος κατέθετε πάντοτε μέ παρρησία τήν ἄποψή του. Ἡ παρουσία του στά συνοδικά ἕδρανα ἦταν δυναμική καί οἱ θέσεις του καθοριστικές γιά τό μέλλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης. Ἦταν ἄκαμπτος διεκδικητής τῶν προνομίων της καί τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ της. Μέ τό διορατικό βλέμμα καί τήν πίστη του στήν Ὀρθόδοξη Παράδοση, κράτησε ὑψηλά τά σύμβολα καί τήν κληρονομιά τοῦ Γένους μας.

Ὁ ἀοίδιμος ἀνεδείχθη μέ τά ἔργα του ὄχι μόνο θρόνον διάδοχος, ἀλλά καί τρόπον μέτοχος τῆς χορείας τῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, πού στόχευε στή φανέρωση τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ καί τήν οἰκοδομή τῆς Ἐκκλη-σίας. Γι’ αὐτό καί τό ἔργο του δέν γινόταν ἐπιφανεια-κά, οὔτε μέ ἐπίδειξη ἤ διάθεση αὐτοπροβολῆς. Ἀκόμα καί οἱ φιλοδοξίες του εἶχαν στόχο τήν καλλιέργεια καί τήν αὔξηση τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί ὄχι ἰδιοτελῆ κίνητρα.

Ὁ Μητροπολίτης Δημήτριος ζεῖ στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ προσωπικότητα καί τά ἴχνη τῆς διακονίας του θά μείνουν ἀνεξίτηλα καί ζωηρά ἀπό τή φθορά τοῦ χρόνου, γιατί διηκόνησε μέ ἀγάπη καί πιστότητα. Μέ σταθερότητα καί ἀδιαφορία γιά τά ἔπαθλα.

Τιμῶντες τήν προσφορά καί τό ἔργο του θελήσαμε νά στήσουμε στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Μητρο-πο-λιτικοῦ Ναοῦ Μεγάλης Παναγίας τήν προτομή του ἀπό εὐγνωμοσύνη στή μνήμη του, δίπλα στή μορφή τοῦ διδασκάλου και προκατόχου του, Μητροπολίτου Τίτου Ζωγραφίδου.

Εἴμαστε, βέβαιοι, ὅτι ὅλοι ἐδῶ στή μητροπολιτική μας περιφέρεια θεωροῦν ὅτι ἡ πράξη μας αὐτή νά τιμήσουμε τήν προσωπικότητα ἑνός διακεκριμένου Ἐπισκόπου τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἐπιβεβλημέ-νη καί δίκαιη. Δοξάζουμε τόν Θεό πού μᾶς ἀξιώνει νά πραγματοποιήσουμε τό ἔργο αὐτό σήμερα, ἐντός τοῦ Δεκαπενταυγούστου καί λίγες ἡμέρες πρίν τήν πανήγυρη τῆς Μεγάλης Παναγίας, ἐπί τῇ συμπληρώσει τριάκοντα ἐτῶν ἀπό τήν κοίμησή του.

Εὐχαριστοῦμε τίς Ἱερές Μονές καί τίς Ἐνορίες τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πού ἀγκάλιασαν τήν ἀπόφαση μας αὐτή καί κάλυψαν τήν δαπάνη τοῦ ἔργου. Εὐχαριστοῦμε ὅλους ὅσοι συνέβαλαν γιά τήν ὑλοποίησή της.

Εὐχαριστοῦμε τόν γλύπτη κ. Εὐάγγελο Ἠλία πού φιλοτέχνησε ἀριστοτεχνικῶς τό πρόσωπο τοῦ μακα-ρι-στοῦ Δημητρίου, πού πλέον θά ἀγκαλιάζει καθημερι-νῶς μέ τό βλέμμα του ὅλους ἐμᾶς, τήν πόλη καί τήν Ἐπαρχία του, ὑπενθυμίζων στούς μεγαλυτέρους καί διδάσκων τούς νεωτέρους τό πνεῦμα καί τό ἦθος του καί κυρίως ἐκεῖνα πού τόν διέκριναν, τήν εἰλι-κρί-νεια καί τήν ἀγάπη πρός πάντας.

Ἄς εἶναι αἰωνία καί ἄληστος ἡ μνήμη του!

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Ιερά Μητρόπολις
Πέτρας και Χερρονήσου

Ιερά Μητρόπολις
Πέτρας και Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου